

шитѣ ниви и градини. Тѣ намѣкватъ подѣ земята окапалитѣ листа и други растителни части, надробяватъ ги, ускоряватъ тѣхното разлагане съ храносмилателнитѣ си сокове и като ги смѣсятъ съ погълнатата прѣстъ, изхвърлятъ ги отново върху повърхността на земята въ видѣ на торѣ. Ние трѣба да бждемъ благодарни на дъждовнитѣ червеи за дѣто образуватъ тая плодотворна почва. Дъждовнитѣ червеи натрупватъ постепенно все повече и повече изпражнения върху земята, гдѣто тия послѣднитѣ се разпадатъ. Получената почва отново се избраздява отъ червеитѣ и прѣмѣсва съ прѣстъ, до като се получи почва, добръ наторена. Сжщитѣ червеи много услугватъ на всички растения и на гората. Като дупчатъ земята, тѣ я правятъ прѣхка; а отъ друга страна прѣзъ дупкитѣ имъ влиза вода и пои коренчетата на дърветата.

— Но нима е възможно, татко, — каза Борисъ — щото една шепа нищожни дъждовни червеи да има такова грамадно значение за земната повърхност и за растителността на цѣлото земно кжлбо? Ако вѣрваме на това, излиза, че всичката плодородна почва на земята е създадена отъ дъждовнитѣ червеи.

— Въ много случаи това е тѣй. А дѣто мѣстото е каменисто или клисаво, тамъ да има съ вагони дъждовни червеи нищо не могатъ стори. Колкото се отнася до „шепата нищожни червеи“, както ти каза, трѣбва да знаешъ, че дори и тия червеи въ саксията могатъ да ни дадатъ извѣстна поука за случая. Можемъ ли си прѣдстави колко дъждовни червеи можемъ събра въ нашата градина?

— Въ нашата градина ли? Не мога, каза Борисъ. Та нима може да се прѣсмѣтне?